

Franky Banky

og

Ti-Ger analogien om stamming

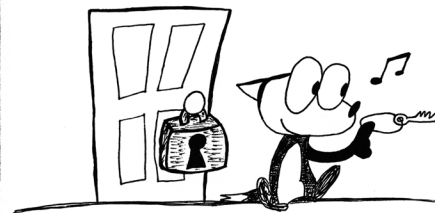
Dante Rossi

La oss si at du har en vill tiger som representerer stammingen din.

Tigeren din og stammingen din er den samme.

Vi kan forsøke å låse tigeren inne i et skap...

Men han er for sterk og bryter seg ut. Han vil gå rett til angrep på deg fordi du låste ham inne.

Det vil ikke fungere å håndtere en vill tiger ved å snu ryggen til ham. Da biter han deg bare i rumpa.

Så du vender deg mot tigeren...

Du sier til deg seg,

"Tigeren er ikke der - AU!"

Tigeren er ikke der - AU!"

Å gjemme bort stammingen din synes ikke å fungere.

Det kan være skummelt å konfrontere ham. Du kan få litt juling de første gangene, men du lar den ikke bestemme over deg lenger. Sakte, men sikkert begynner tigeren å høre mer og mer på deg. Da begynner du å føle mer at du har kontrollen over livet ditt.

Stamming pleide å gjøre deg redd for å snakke. Men etter hvert som tigeren bestemmer mindre og mindre over deg, får du mer kontroll over deg selv og snakkingen din.

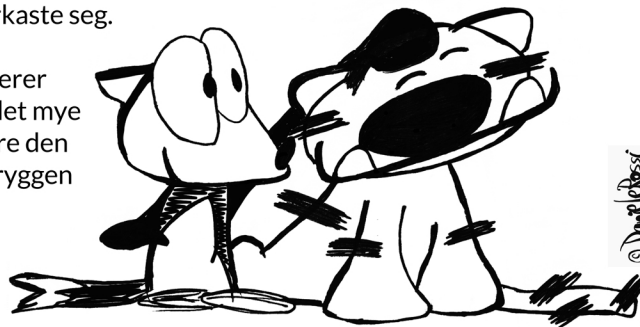
Nå har du tigeren i bånd og kan gå overalt med den. Frykten for stammingen er nå veldig liten.

Du kan til og med gå til folk og stamme foran dem med vilje! «Hei! Vil dere se tigeren min?» og du når et punkt der du faktisk synes det er helt okei.

Og du begynner å vise den frem. Du tar av tigerens bånd og klapper ham. Når du konfronterer dyret så kan det underkaste seg.

Når du konfronterer stammingen er det mye lettere å håndtere den enn om du snur ryggen til den.

© Dante Rossi

